

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 20/2017
27.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 9. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Драгише Миладиновића, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Пожаревцу Пр. 5442/16 – 13 од 27.01.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж бр. 4317/17 од 09.03.2017. године, у седници већа одржаној 27.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Пожаревцу Пр. 5442/16 – 13 од 27.01.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж бр. 4317/17 од 09.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Пожаревцу Пр. 5442/16 – 13 од 27.01.2017. године, окр. АА, оглашен је одговорним због прекршаја из члана 9. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а у супротном ће суд посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Прекршајни апелациони суд у Београду је пресудом Прж бр. 4317/17 од 09.03.2017. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. АА, адв. Драгиша Миладиновић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, обе пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65 од 25.07.2013. године), прописано је да захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно је да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво Републичком јавном тужиоцу, а не и окривљеном односно браниоцу, који само имају могућност да надлежном јавном тужиоцу поднесу иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости, на основу које надлежни јавни тужилац одлучује да ли има места подношењу овог ванредног правног лека.

Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљеног АА, на шта по закону није овлашћен, то је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 285. став 2. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић